

NVLJ bekroont 12 juni beste journalistieke producties

Spanning voor uitreiking Gouden en Zilveren Grepen

Enkele tientallen journalisten zitten de komende dagen in spanning. Zitten ze erbij of niet? Ze hebben ingezonden voor de Alfred van Dijkprijs voor de land- en tuinbouwjournalistiek. Dinsdag 12 juni weten ze of ze in prijzen zijn gevallen. De voorzitter van het Genootschap van Hoofdredacteuren Arendo Joustra zorgt bij deze prijsuitreiking voor een journalistieke invulling van het programma.

Tijdens de feestelijke bijeenkomst bij Flevodruk in Harderwijk (aanvang vier uur) maakt de jury bekend wie de vier Zilveren en de ene Gouden Greep hebben gewonnen. De Gouden Greep gaat naar de winnaar van de Alfred van Dijkprijs. De jury kiest daarvoor uit de journalistieke producties, die in vijf verschillende categorieën zijn ingezonden: interview, (bedrijfs)reportage, nieuws, multimedia/internet en overigen/grote producties. Het is voor het eerst dat de NVLJ met deze categorieën werkt. Dat maakt het allemaal duidelijker en er is een grotere kans op waardering. Het beeld leefde dat alleen grote producties een kans maakten om te winnen. De indeling in categorieën, die elk een prijs opleveren, breekt met dat beeld.

70 Inzendingen

Die opzet is een succes, want de journalisten overspoelden het secretariaat en de jury met inzendingen. Uiteindelijk kwamen er 70 producties binnen, tegenover 18 vorig jaar. Allemaal in vijfvoud. Die massale inzending verraste het NVLJ-bestuur. Het kostte een middag en een hele avond om ze allemaal te verpakken en de deur uit te krijgen voor de jury, die er ook de handen aan vol had om alle producties te beoordelen. Voorzitter Pieter Bos geeft tijdens de prijsuitreiking op

12 juni een toelichting op de bevindingen van de jury, die verder bestaat uit Bert van Slooten, Harm de Kroon, Annelies Brinkman en Frits Bloemendaal. Hij maakt voor het eerst deel uit van de jury.

Arendo Joustra

Behalve de Zilveren en Gouden Grepen is er een aanmoedigingsprijs voor een jonge journalist. Het kan overigens zomaar, dat hij of zij met nog twee prijzen naar huis gaat door een van categorieën te winnen of zelfs de Gouden Greep. En dan is er nog de mogelijkheid om uitverkoren te worden als inzending voor de internationale IFAJ Star Prize. Het bestuur van de NVLJ wijst hiervoor een van de ingezonden producties aan. De bijeenkomst bestaat niet alleen uit een feestelijke uitreiking. Er is ook een journalistiek gedeelte aan het evenement gekoppeld. Arendo Joustra, de voorzitter van het Nederlands Genootschap van Hoofdredacteuren en tevens hoofdredacteur van Elseviers Magazine komt daarvoor naar Harderwijk. Hij praat over nieuwe journalistiek.

Aanmelden via Alfredvandijk@nvlj.nl is nodig. Alle leden (met partner) zijn welkom.

Verhuizing voor Nieuwe Oogst

De ZLTO verhuist op termijn naar Den Bosch en daarmee ook de redactie van Nieuwe Oogst Zuid. Het huidige kantoor van de ZLTO in Tilburg moet wijken voor de gemeentelijke plannen voor de Spoorzone.

De organisatie wilde bouwen aan de zuidrand van Tilburg langs snelweg A59. Die plannen waren al zeer ver gevorderd, maar Rijkswaterstaat heeft de bouw op het laatste moment tegengehouden om armslag te houden bij een eventuele verbreding van de

A59. Nu is het oog gevallen op het Paleiskwartier in Den Bosch, vrijwel naast de HAS. Daadwerkelijke verhuizing laat nog enkele jaren op zich wachten; het vergunningencircus is nog maar net gestart.

Journalistenvoer op Rabo-bijeenkomst

Journalistenvoer, dat leverde het NVLJ-gesprek met de top van Rabobank Nederland dit jaar nog meer dan anders op. Hans ten Cate, lid van de Raad van Bestuur, presenteerde namelijk een LEI-rapport met cijfers die velen al lang vermoedden maar die nog nooit zo gedegen waren nagerekend

Het LEI-rapport Ketenrendementen in de Nederlandse agribusiness was op 2 mei het onbetwiste hoogtepunt van de wederom druk bezochte bijeenkomst in de Utrechtse Raboburcht. In vervolg op een discussie tijdens een eerdere bijeenkomst met de NVLJ had de Rabobank opdracht gegeven het rendement op het eigen vermogen in de verschillende schakels van de keten eens precies na te rekenen.

Simpel

“De conclusie is vrij simpel, overal wordt behoorlijk verdiend, behalve in de primaire sector”, vatte Ten Cate de cijfers samen. Over een periode van vijf jaar (2001 tot 2005) haalden melkveehouders bijvoorbeeld een rendement van gemiddeld 0,5 procent. In de verwerking en groothandel, waar-

onder de zuivelcoöperaties, was dat 19,1 procent. De supermarkten deden het met een rendement van 22 procent het best, terwijl de toeleveranciers van de melkveehouderij een rendement van 13,2 procent draaiden.

De ketens groente, varkensvlees en fruit, die eveneens door het LEI werden nagerekend, leverden vergelijkbare cijfers op, zij het dat de primaire sector daar zelfs een licht negatief rendement had.

Aan zet

De Rabobank meent dat de boeren en tuinders aan zet zijn om wat met de uitkomsten van het onderzoek te doen. “Ze moeten zich afvragen hoe ze meer kunnen meeprofiteren van de rendementen elders in de keten”, stelde Ten Cate. Hij ziet vooral een taak

weggelegd voor belangenorganisaties als LTO Nederland. “Zij moeten met de industrie in de clinch.”

De onvermijdelijke vraag of de coöperatieve Rabobank als eerste wat van haar prima rendement wil afstaan aan de boeren, leverde overigens een negatief antwoord op.

Partij voor de Dieren

Interessant was de waarschuwing van Ten Cate om de tendens die spreekt uit de opkomst van de Partij voor de Dieren serieus te nemen. “Niemand schiet nog in de lach als die partij ter sprake komt.” Al heeft hij er zelf niet op gestemd, de Rabo-bestuurder is het ‘niet geheel oneens’ met de zaken die de club van Marianne Thieme naar voren brengt. En hij onthulde en passant dat de koelkast in huize Ten Cate louter biologische producten bevat.

Al met al een boeiende bijeenkomst die veel van de aanwezige leden ruimschoots stof tot schrijven bood. Een opsteker op weg naar het zilveren jubileum van de jaarlijkse Rabo-NVLJ gesprekken!

Jan van Liere

NVLJ, multiculti club

De ledenlijst van de NVLJ kent naast oer-Hollandse ook een aantal bijzondere namen. Eén daarvan is Rumyana Schulte-Valcheva. “Ik ben geboren en getogen in Bulgarije”, vertelt Romy die sinds zeven jaar in Nederland woont. “Mijn man is Nederlander, we hebben elkaar ontmoet tijdens ons werk. Hij is bioloog, ik entomoloog.”

Van origine is Romy gespecialiseerd in biologische gewasbescherming. Na haar komst in Nederland werd ze door de Bulgarian Farmer, een toonaangevend landbouwblad in Bulgarije, gevraagd als intermediair te functioneren. “Ik zorg voor landbouwinformatie uit Nederland waarmee de Bulgaarse journalisten een goed verhaal kunnen schrijven.” Het is meer een soort hobby van Romy. “Ik ben vrijwilliger voor de krant. Het liefst wil ik mijn oude werk weer oppakken. In het onderzoek ligt mijn hart.”

Kwaliteitsniveau

De landbouwbladen zijn in beide landen van hoog niveau, vindt ze. Een vergelijking tussen landbouwbladen in Nederland en Bulgarije kan ze niet maken. “Ieder heeft zijn eigen taken, afhankelijk van de situatie.” Welke onderwerpen spreken de Bulgaarse boeren en tuinders aan? Ze zijn zeer geïnteresseerd in de organisatie van het familie-

bedrijf. “In Bulgarije zijn het oude staatsbedrijven, familiebedrijven zijn pas de laatste jaren in ontwikkeling.” Daarnaast heeft ze het afgelopen jaar ook de regelgeving in Nederland uitgebreid beschreven. Bulgarije is tenslotte per 1 januari 2007 bij de EU gekomen en daardoor zijn de regels behoorlijk veranderd. “Geüniformeerd naar de EU normen om zo toegelaten te worden.” Het boeren in Nederland verschilt volgens Romy enorm met de Bulgaarse manier van werken. “Hier is alles veel meer geautomatiseerd, dat maakt het werk leuker en vooral ook veel aantrekkelijker voor jonge boeren. In Bulgarije is het nog veel meer handwerk.” Overeenkomsten ziet ze ook. “Een koe is een koe, een plant is een plant en werk is werk. Overal wordt door boeren hard gewerkt.”

Alice Booij

Persvrijheid

Rusland bezorgt de Internationale Federatie van Agrarische Journalisten (IFAJ) hoofdbreken. Een aanvraag van de Russische NVLJ voor aansluiting bij de IFAJ heeft een stevige discussie losgemaakt over persvrijheid. Dat laatste is een van de belangrijkste voorwaarden voor toetreding tot de

internationale overkoepeling.

De discussie is aangezwengeld vanuit de Nederlandse vertegenwoordiging binnen de IFAJ. Het gerenommeerde Internationale Pers Instituut heeft Rusland op de 'watchlist' geplaatst, waarop ook landen staan als Zimbabwe. Die lijst is een teken dat het goed mis is met de persvrijheid. De moorden op kritische journalisten in Rusland versterken dat beeld. Aan de andere kant beweren zowel de Russische overheid als journalistieke organisaties in dat land, dat ze wél persvrijheid kennen.

Internationale Pers Instituut

Het erkende Internationale Pers Instituut (IPI) staat met toenaam genoemd in de statuten van de IFAJ. De organisatie moet volgens die statuten de journalistiek ondersteunen en aanmoedigen volgens de principes van de persvrijheid zoals het Internationale Pers Instituut (IPI) ze hanteert. Met andere woorden, een land kan alleen lid worden als het voldoet aan deze principes. Het IPI houdt vier criteria aan: vrije toegang tot het nieuws, vrije verspreiding van het nieuws, vrije publicatie van kranten en vrijheid van het geven van meningen.

Het vervelende is dat het IPI geen indeling kent van landen, die de persvrijheid waarborgen en landen die dat niet doen of die een beetje tussen beide in zitten. De organisatie van journalisten treedt op als een soort waakhond, die over alle landen kritische rapporten opmaakt over de toestand van de persvrijheid. Zelfs aan Nederland blijkt dan nog het een en ander te mankeren.

Freedom House

Er zijn wel andere internationale organisaties die wél zo'n indeling maken, bijvoorbeeld het Freedom House, dat opkomt voor de vrijheid van democratie. Dat House constateert dat 'slechts' zeventien procent van de landen in de wereld volledige persvrijheid kent. Landen als bijvoorbeeld Italië, Albanië, Argentinië, Oekraïne of Nepal, allemaal lid van de IFAJ, voldoen niet aan dat criterium. Kortom, het is nog niet zo gemakkelijk om precies de scheidslijn aan te geven.

De afgevaardigden van de verschillende landen binnen de IFAJ, in mei bijeen in Lexington (VS), liet verschillende meningen horen. Aan de ene kant wilden ze het con-

tact met agrarische journalisten in landen als Rusland niet afstoten. Aan de andere kant wilden ze regeringen ook niet aan een argument helpen om te zeggen: zie je wel we kennen persvrijheid want de IFAJ heeft onze organisatie erkend.

Niet tornen

De IFAJ-ers voelden er niet voor om de eigen regels maar wat op te rekken. Ze tornen niet aan bepaling over de persvrijheid zoals ze in de statuten staat. Aan de andere kant willen de afgevaardigden het contact met collega-journalisten in de andere landen niet verbreken. De vraag is hoe de IFAJ dat alles precies moet gaan invullen en hoe ze het aanmoedigen van de persvrijheid meer inhoud kan geven. Een apart comité onder leiding van NVLJ-voorzitter Hans Siemes moet zich daarover in de komende maanden buigen. De afgevaardigden besloten om de aanvraag van Rusland voorlopig aan te houden. Datzelfde geldt voor andere aanvragen die in aantocht zijn, bijvoorbeeld van China.

Niet uniek

De kwestie Rusland is niet uniek. In het verleden konden Zuid Afrika (vanwege het apartheidsregime) en Polen (als toenmalig Oostblokland) geen volledig lidmaatschap van de IFAJ verwerven vanwege het ontbreken van persvrijheid. Nadat beide landen een ander regime kregen, konden ze als volledig lid toetreden tot de overkoepeling. In de tussentijd waren vertegenwoordigers wel welkom bij IFAJ-bijeenkomsten.

Stormloop op Japan

Er is verrassend veel belangstelling voor het IFAJ-congres in Japan. De Nederlandse afvaardiging telt dertien deelnemers. Drie daarvan gaan met een bijdrage van de NVLJ naar het land van de Rijzende Zon. Dat zijn de jonge journalisten die zich hebben aangemeld voor de jaarlijkse sponsoring voor deelname aan het congres. Douwe Korting van Nieuwe Oogst, Anne Rottink van Imagro en Jelle Maas van de Raad voor het Landelijk Gebied krijgen elk 500 euro bijdrage. Eigenlijk is er maar voor twee jongeren geld beschikbaar, maar de derde krijgt dankzij een ander potje

(Stichting IFAJ-congres) ook een bijdrage. Niet alleen uit Nederland is de animo groot. Wereldwijd trekt het congres zoveel belangstellenden, dat de organisatoren de inschrijving vervroegd hebben moeten sluiten. Uit het buitenland komen in totaal 180 deelnemers. Dat is veel meer dan de Japanners en de IFAJ hadden verwacht.

Gezien de verre afstand en de lange duur (een week) vreesden ze dat het aantal deelnemers beperkt zou blijven. Het omgekeerde gebeurt. Japan met zijn bijzondere cultuur en landbouw prikkelt juist. Menigeen ziet het congres als een eenmalige

gelegenheid om het land te bezoeken. Die onverwacht grote animo bracht de organisatoren weer in problemen, want het budget was afgestemd op circa 120 deelnemers. De Japanners hebben extra sponsors kunnen aantrekken, maar tegelijkertijd hebben ze ook een maximum aantal deelnemers vastgesteld. Die grens is begin juni behaald, waarna de deur voor inschrijving op slot ging. Het congres in Mizuho, zoals de Japanners hun land vaak zelf aanduiden, vindt van 17 tot en 23 september plaats in Tokyo en in Sendai, midden in het boerenland.

Filippijnse op kosten NVLJ naar Japan

De Filippijnse journaliste Melody Aguiba mag op kosten van de NVLJ naar het IFAJ-congres in Japan. Zij is de eerste die dankzij een speciale regeling dat congres kan bijwonen.

Van het congres dat Nederland in 2003 organiseerde bleef een batig saldo over. Een stichting beheert dat geld in nauwe samen-

spraak met het NVLJ-bestuur. De stichting heeft een deel van dat geld bestemd voor het jaarlijks sponsoren van de deelname van een journalist uit de derde wereld aan het IFAJ-congres. Twee jaar achtereenvolgens mislukte dat. Eerst door visumproblemen met een journalist uit Afrika en daarna doordat een Chinese op het laatste moment afhaakte.

De keuze is op de Filippijnen gevallen omdat het land een groot contingent agrarische journalisten kent en omdat het in de nabijheid van Japan ligt. Melody Aguiba verzorgt als journaliste het agrarische nieuws voor het Manila Bulletin.

Volop congressen

De IFAJ heeft de congressen voor de eerstkomende jaren vastgesteld. In 2008 zijn Oostenrijk en Slovenië gezamenlijk gastland. Het congres is van 10 tot 14 september in Graz en Ljubljana. Het motto is: van de bergen tot de zee. De kosten gaan ongeveer 550 euro bedragen.

Het jaar daarop gaan de IFAJ-ers naar Texas van 31 juli tot en 5 augustus onder het motto 'saddle up'.

Kosten rond de 1.000 euro.

België is in 2010 gastland vanaf 18 april.

Canada ontvangt de IFAJ-ers in 2011 van 11 tot 14 september.

Voor de jaren daarna hebben de Oekraïne samen met Slowakije en Nieuw Zeeland en Zweden zich als gastland aangemeld.

IFAJ handhaaft contributie op zeven euro

De contributie van de IFAJ gaat niet omhoog. Voor het derde achtereenvolgende jaar blijft de afdracht in 2008 op zeven euro per lid. Dankzij sponsorbijdragen en een strak financieel beheer kan de organisatie de contributie op het huidige peil handhaven. Vijf jaar geleden schroefde de internationale overkoepeling het bedrag flink op, omdat ze in lastig financieel vaarwater was beland. Er was nauwelijks meer reserve in kas. Dat beeld is totaal veranderd. De IFAJ beschikt nu weer over een eigen vermogen van meer dan één ton. De jaarlijkse exploitatie draait ongeveer quitte.

Noaber of Naober

Honderd bladzijden telt Noaber: een nieuw glossy magazine over het plattelandsleven in Gelderland en Overijssel. En daarmee mikt uitgever Ben van Uhm op een kleine doelgroep: niet de stedelingen van Arnhem, Deventer of Apeldoorn maar de inwoners van Noordijk, Ootmarsum en Markelo. Maar dat is de trend in tijdschriftland: geen doelgroep zo klein, of er is wel een blad voor te maken. De titel mag trouwens op twee manier geschreven worden: Noaber en Naober. Het een is Twents, het ander is Achterhoeks en Liemers. Ik zal ze consequent door elkaar gebruiken.

Zo'n eerste nummer moet er natuurlijk meteen staan. En daar slaagt Noaber heel behoorlijk in. Met een aantal unieke verhalen. Bijvoorbeeld een mooi portret van de 'Tone'-club: een aantal mensen die in café Reirink de herinnering aan Tone Berentsen levend houdt. Tone overleed in 2000 op 91-jarige leeftijd en deze nogal zonderlinge boer genoot grote bekendheid in de Achterhoek. Verder in Naober een schets van het buurtschap Noordijk, een portret van Piet Brilman (zestig jaar lid van de Wijhese harmonie) en uiteraard een artikel over de soapserie 'Van Jonge Leu en Oale Groond'.

Inwisselbaar

Maar andere verhalen uit Noaber zijn weer volstrekt inwisselbaar met het platteland van Brabant, Limburg of Groningen. Naober besteedt bijvoorbeeld twee pagina's aan het ijsvogeltje. Akkoord, hij neemt toe in aantal in Twente en de Achterhoek. Maar de ijsvogel is ook elders in Nederland aan een opmars bezig. Of neem het portret van Truus Eerdmans: 77 jaar, moeder van twaalf kinderen en oma van veertig kleinkinderen.

Ook niet uniek voor Gelderland of Overijssel kan ik u, als Brabander met Limburgse wortels, wel verklappen. Ook niet uniek trouwens zijn de vooroordelen van Truus over werkende moeders. "De moeder hoort er te zijn als de kinderen thuiskomen van school." Heerlijk om dergelijke verhalen te lezen, zeker als vader van drie jonge kinderen. Maar daar gaat Noaber ook een beetje mank: het romantiseert hier en daar wel heel nadrukkelijker het platteland. Een beetje tegengas mag ook wel. Dat zou de verhalen alleen maar nog boeiender maken.

Beetje slordig

Verder is Noaber een beetje slordig: ontbrekende fotobijchriften, tussenkoppen boven een nieuwe kolom en columnisten die niet worden geïntroduceerd (wie is Jolanda Groothuis?). Maar Noaber is vooral een feest van herkenning: zelfs voor iemand die is opgegroeid op het Limburgse platteland. Noaber mikt op een oplage van 40.000 en kost los in de winkel €4,95. Een jaarabonnement kost €14,95.

Johan Boonen

De Wissel

Roger Abbenhuijs is benoemd tot hoofdredacteur van weekblad Groenten & Fruit. Hij blijft tevens hoofdredacteur van het Vakblad AGF. Abbenhuijs volgt **Elsbeth Ketting** op, die een functie bij de KLM heeft gekregen.

Wim van Beuzekom, werkzaam bij Jeen bureau voor communicatie, stapt over naar LTO Noord. Hij wordt daar hoofd communicatie, een functie die hij al op ad-interim-basis uitvoerde.

Op de redactie van het Agrarisch Dagblad vinden nog meerdere wijzigingen plaats. Na het vertrek van **Jan Braakman** verlaat **Klaas van der Horst** zijn post in Den Haag en gaat op de redactie in Doetinchem werken. Verslaggever **Jeroen Savelkouls** gaat Klaas opvolgen in Den Haag. **Sake Moesker**, werkzaam bij de eindredactie van deze krant gaat weer schrijven als hij de taken van Jeroen Savelkouls overneemt.

Jorg Tönjes, verslaggever akkerbouw bij het Agrarisch Dagblad, verhuist naar eenzelfde functie bij Nieuwe Oogst. Hij volgt **Fenneke Wiepkema** op die onlangs deze redactie verliet in ruil voor een andere functie bij LTO Noord.

Eelke van Ark, journalist bij de internetredactie van het Agrarisch Dagblad, heeft deze redactie verlaten en is gestart als journalist voor de Regiobode, een regionaal huis-aan-huisblad in midden-Gelderland.

Ingezonden

Broodroof of extra concurrentie

Een redacteur kan niet over elk onderwerp een goed artikel schrijven. Kennis van zaken is belangrijk. Dat geldt ook voor redacteurs die foto's maken. Ze moeten weten wat hun beperkingen zijn en die van de camera.

'Fotografen luiden noodklok' kopt de vorige nieuwsbrief van de NVLJ op de voorpagina. Redacteurs die met een digitale camera op pad gaan, zijn bezig met broodroof. Althans, dat vinden beroepsfotografen. Als redacteur van Nieuwe Oogst heb ik bijna altijd een digitale camera bij me. Met een mooie foto op de redactie komen, vind ik net zo belangrijk als met een mooi verhaal. Privé heb ik fotografie als hobby, dus waarom als redacteur geen foto's maken?

Warme bakker

Zelf zie ik het niet als broodroof. Het is voor de beroepsfotografen extra concurrentie, niet meer en niet minder. Net zoals de warme bakker concurrentie heeft van de supermarkt die brood verkoopt. De consument bepaalt of het brood lekker genoeg is en de redacties bepalen of de kwaliteit van de foto's van de eigen redacteurs qua kwaliteit acceptabel is. Daarbij zijn ze niet altijd even kritisch. Er lopen redacteurs rond die aan een pen genoeg hebben en geen camera mee moeten nemen.

Zelf probeer ik de kwaliteit van beroepsfotografen zoveel mogelijk te benaderen.

De lezer moet het verschil eigenlijk niet kunnen zien. Daarom maak ik bijna nooit

foto's in donkere ruimtes. Ook niet als het slecht te combineren is met aantekeningen maken. Bij bijvoorbeeld een bedrijfsreportage kan een redacteur heel goed zelf foto's maken. Je kunt precies de foto maken die je wilt hebben. Veel mensen vinden het prettig en efficiënt. Eén afspraak in de agenda en overleg met de redacteur over de meest geschikte locatie voor het maken van de foto.

Ontevreden redactie

De kwaliteit van foto's van schrijvende collega's laat behoorlijk te wensen over, stelt een beroepsfotograaf in de nieuwsbrief van de NVLJ. Redacties zijn echter ook niet altijd tevreden over het werk van beroepsfotografen. Snel even het standaardplaatje maken, want er wacht nog een andere opdracht. Als redacteur heb je meer tijd. Je kunt wachten op het betere moment. En om even terug te komen op de bedrijfsreportage: het komt nog steeds voor dat beroepsfotografen zich laten verleiden om een familieportret te maken. Dat soort foto's hebben we nu wel gezien.

Is de beroepsfotograaf een uitstervend fenomeen? Dat ligt niet aan de schrijvende redacteurs, maar vooral aan de beroepsfotografen zelf. Voor de betere fotografen blijft er werk. Ze moeten creatief zijn en de redacties verrassen met de foto's die ze maken.

Han Reindsen,

redacteur Nieuwe Oogst

Journalistencafe nu ook in het noorden

Goede dingen moet je zonder problemen durven te kopiëren. Zo'n succesnummer is het journalistencafé in het midden van het land. Vanwege het succes organiseerde de NVLJ begin deze maand ook een journalistencafé in het Friese Koudum. Hylke Speerstra, auteur van het boek de Oerpolder over het boerengehucht 't Heidenskip, en Erik de Lijster, hoofdredacteur van de agrarische bladen van Agrio, kruisten met elkaar de degen. In de volgende Netwerk een verslag van deze discussie.

COLOFON

Redactie

Aart van Cooten
Anton Logemann
p/a "Citaat"
Postbus 39
6800 AA Arnhem
E: post@citaat.nl
T: 026 - 3241130

Bestuur

Hans Siemes (voorzitter)
T: 0316 - 265704
F: 0316 - 281900
E: Hanssiemes@planet.nl.

Realisatie

Marga van Haeringen
Opraappers Communicatie bv
E: info@opraappers.nl
T: 0314 - 340640